CLAIRE ARKAS

CAM / CAN KIRIKLARI

Yayımlayan / Publisher
IMOGA, İstanbul Grafik Sanatlar Müzesi
IMOGA, Istanbul Museum of Graphic Arts

1. Baskı, İstanbul, Kasım 2018, 500 adet
1st Edition, Istanbul, November 2018, 500 copies

Proje Koordinatörü / Project Coordinator
Eda Tekcan

Metin / Text
Halilhan Dostal

Çeviri / Translation
Zeynep Kabukcu

Grafik Tasarım / Graphic Design
Bahar Susur Akay

Fotoğraflar / Photographs
Hadiye Cangökçe

Renk Ayrımı, Baskı ve Cilt / Color Seperation, Print and Binding
Mas Matbaacılık A.Ş.
Kağıthane Binası, Hamidiye Mahallesi, Soğuksu Caddesi, 3 Kağıthane 34408 İstanbul
t: +90 212 2941000 (pbx)

Copyright © 2018 IMOGA. Bütün hakları saklıdır. Tanıtım amacıyla ve kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında gerek metin, gerek görsel içerik hiçbir yolla yayımcının yazılı izni alınmadan çoğaltılamaz, yayınlanamaz ve dağıtılamaz. / Copyright © 2018 by IMOGA. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, without prior written permission of the publisher.

IMOGA
Istanbul Museum of Graphic Arts
İstanbul Grafik Sanatlar Müzesi

Keban Cad. No: 20 Ünalan 34700 Üsküdar / İstanbul
T: +90 216 470 92 92 F: +90 216 472 92 95
info@imoga.org

IMOGA ART SPACE
Kuzguncuk Mah. İcadiye Cad. 42A 34674 Üsküdar / İstanbul
galeri@imoga.org

CLAIRE ARKAS

CAM / CAN KIRIKLARI

www.imoga.org

BROKEN GLASS/HEART

"Life begins with an action" *(1)*

Life is the effort one exerts to become oneself, the endeavor of promulgating their philosophy of life embodied in accordance with their beliefs. It is quite natural that the creative genius called the artist, in this context associates society with their life by way of their production, and conveys their message to broad masses by way of their works.

Modernism and technology in this context along with the neo-liberal system, pulverize human values, especially nature, and scatter the individual.

The range of values destroyed by the consumption/depression of abundance, including love, unfortunately causes the individual to feel lonely in a crowd, and leads to the attenuation of their internal and external light.

Those who ride in the same elevator not even offering a greeting to one another, withholding a smile when standing beside someone with whom eye contact was made while standing on opposite sides of the street at a red light, the social media craze taking place on public transportation vehicles, are all scenes from life which we witness or partake in nearly every day.

Parallel to Jose Ortega's sentiments, the current world and modern life (person of the masses) equipped more than ever before, has snatched the rope from its buoy and is being dragged about offshore.

A person of the masses is a 'non-dimensional man', unaware of the existence of the problematic, not compelled to question life, unable to go beyond the concepts and values imposed by the system. In other words, a person of the masses is one who derives pleasure from feeling the same as others and lacks the consciousness of this mediocrity. While his carelessness endures, he doesn't suffice with the effort to transfer his counterfeit bill-like world view or preferences to the public sphere, but demonstrates the audacity of imposing upon the society of which he is a part, by way of rhetoric and action his own belief that his lifestyle, girded by whims of consumption is an entitlement nurtured by hyper-democracy or derived from democratic rhetoric.

Society is the dynamic union of two drivers; minority (distinguished) and

(1) J.G.Fichte

CAM/CAN KIRIKLARI

"Yaşam eylemle başlar" *(1)*

Yaşam, bireyin kendisi olabilme yolunda sergilediği çaba, inançları doğrultusunda vücut bulan yaşam felsefesini yaygın kılma uğraşıdır. Pek doğaldır ki, sanatçı denen yaratıcı deha, bu bağlamda üretimiyle toplumu yaşamına ortak eder, yapıtları aracılığıyla iletisini geniş kitlelere ulaştırır.

Modernizm ve bağlamında teknoloji yanı sıra neo-liberal sistem, başta doğa olmak üzere insanoğluna ait değerleri un ufak etmekte, bireyi savurmaktadır. Sevgi de dahil olmak üzere bolluk tüketiminin/bunalımının yok ettiği değerler silsilesi, ne acıdır ki bireyin kalabalık içerisinde kendisini yalnız hissetmesine neden olmakta, içe ve dışa yönelik farlarını söndürmesine yol açmaktadır. Aynı asansöre binenlerin birbirlerine selam dahi vermemesi, kırmızı ışık yandığında karşı kaldırımdan göz teması kuranların yan yana geldiklerinde bir tebessümü esirgemeleri, toplu taşıma araçlarında yaşanan sosyal medya çılgınlığı, hemen her gün tanık ya da taraf olduğumuz günlük yaşam sahneleri. José Ortega'nın deyişine koşut olarak, her zamankinden fazla donanıma sahip güncel dünya ve modern yaşam (kitle insanı), şamandırasına bağlı ipini koparmış, açıklarda sürüklenmekte.

Sistemin dayatmış olduğu kavram ve değerlerin ötesine geçemeyen, yaşamı sorgulamaya gereksinim duymayan, sorunsallığın varlığından bihaber 'boyutsuz adamdır' kitle insanı. Bir başka deyişle, kendini başkalarıyla aynı hissetmekten haz duyan ve bu sıradanlığın bilincinden yoksun kişidir, kitle insanı. Aymazlığı süre gelirken, sahte parayı andıran dünya görüş ya da tercihlerini kamusal alana taşıma gayretiyle yetinmekle kalmaz, tüketime yönelik heveslerle kuşatılmış yaşamını, hiper demokrasiden beslenen ya da demokratik söylemlerden edinilmiş hak sanarak, söylem ve eylemleri aracılığıyla var olduğu topluma dayatma cüretini sergiler.

(1) J.G.Fichte

mass. Minority is comprised of qualified individuals, while mass is comprised of unqualified majority. The primary requisite for inclusion in the minority is realized by the cluster of effort exerted in the path to becoming an individual and eluding the horde. Along with this, the individual representing the minority being associated with the society with which they coexist is secondary; the essence is the individual becoming singular, coinciding with not overlapping. The task of the distinguished one (the artist), regardless of how besieged they are, is not to fall hopeless, not to submit to the arms of fate (as even at this phase, we have decided upon an action), taking Hegel's saying that "the masses are progressing", it is to take on responsibility within the scale of their competence and skill, in the name of resisting this degeneration.

Civilization, foremost, is the will to live in harmony with nature, especially with human beings. Slaughtering the living (nature) for life, ignoring its stakeholders, is foolishness which can only be the subject of cartoons.

As long as this awareness isn't developed and hasn't transformed into action, civilization becomes more distant and a step is taken toward barbarism. As Walter Rathenau emphasized; we are confronted in our world which is called modern but where primitivity is knee-deep, with the "vertical invasion of the barbarians". How sad that the person of the masses is a reckless being who has slipped out from backstage with the intent of clinching stardom at the masquerade.

As a matter of their nature, humans tend to seek a higher level and perhaps this is compulsory. It is for this reason that religions are embodied, and the authority called the state has been established. If a person living in modern societies has demonstrated that they have surpassed themselves in the path to becoming an individual, and furthermore can break free of that which besieges them and clear away the path ahead of them, that step taken is extraordinary and an action attributable to distinguished individuals. However, if they cannot find it, they are a person of the masses; one who finds it necessary to reach their goal by birth or through association with institutions such as congregations or political authority, and unfortunately revolves endlessly on their own axis.

According to the Mimesis aesthetics destructed at the end of the eighteenth century; art consists of a re-production of life by imitation. Romanticism: is an anti-mimetic aesthetic. "Romanticism is a rebellion against life. Romanticism is not concerned with what life is, rather, what it should be...Romanticism in this sense, is an early modernism." It is for this reason that it is a criticism of early modernism targeted both externally and internally. "The romantic spirit always prefers candor to consistency; and is never ashamed of contradictions, or inconsistencies." [(2)] The stance of the romantic is a concept which cannot be defined, is based on will and action, and is in a state of constant development. The empathy of the romantic is to the secret pact between nature and human, the passion is for the incessant rebellion against

(2) Besim F. Dellaloğlu, Romantik Muamma, Ayrıntı Publishing, 2010, İstanbul, pp. 10-11.

Toplum, iki etmenin dinamik birlikteliğidir; azınlık (seçkin) ve kitle. Azınlık, nitelikli bireylerden, kitleyse niteliksiz çoğunluktan oluşur. Azınlığa dahil olmanın baş kuralı, birey olabilme yolunda sergilenen çabalar yumağından ve kalabalıktan sıyrılmakla gerçekleşir. Bununla birlikte azınlığı temsil eden bireyin ortak yaşam sürdüğü toplulukla anılması ikincildir; işin özü bireyin tekilleşmesi, örtüşmemede örtüşmesidir. Seçkinin (sanatçının) görevi, ne denli kuşatılmış olsa da umutsuzluğa düşmek, yazgının kollarına teslim olmak değil (ki bu aşamada dahi, bir eyleme karar vermişizdir), Hegel'in "kitleler ilerliyor" deyişinden yola çıkarak, bu yozlaşmaya direnmek adına yeti ve donanımı ölçeğinde sorumluluk üstlenmektir.

Uygarlık, her şeyden önce, başta insanoğlu olmak üzere doğayla uyum içerisinde yaşama iradesidir. Yaşam için yaşamı (doğayı) katletmek, paydaşlarını yok saymak, ancak karikatürlere konu olabilecek ahmaklıktır. Bu bilinç oluşmadığı ve eyleme dönüşmediği sürece, uygarlıktan uzaklaşılır, barbarlığa adım atılır. Walter Rathenau'nun da vurguladığı gibi; çağdaş olarak adlandırılan ancak ilkelliğin diz boyu sergilendiği günümüz dünyasında "barbarların dikey istilası" ile karşı karşıyayız. Ne acıdır ki, kitle insanı, sözde uygarlık denen sahneye, kulislerden süzülerek çıkmış ve maskeli baloda başrol kapma sevdasında olan aymazdır.

İnsanoğlu doğası gereği bir üst merci aramaya meyilli ve belki de zorunludur. Bundan dolayıdır ki, dinler vücut bulmuş, devlet denen otorite tesis edilmiştir. Modern toplumlarda yaşam süren kişi, birey olma yolunda kendini aşma becerisi sergilemesi yanı sıra anılan kuşatılmışlıklardan arınarak önünü süpürebiliyorsa, atılan adım olağanüstü ve seçkin bireylere özgü bir eylemdir. Yok, eğer bulmazsa, kitle insanıdır; hedefine doğma ya da cemaat ve siyasi otorite gibi kurumlar sayesinde erişme gereksinimini duyar ve ne yazık ki ekseninde dönenip durur.

On sekizinci yüzyılın sonunda parçalanan Mimesis estetiğine göre; sanat, yaşamın taklit edilerek yinelenmesinden ibarettir. Romantizm: anti-mimetik bir estetiktir. "Romantizm, yaşama karşı bir isyandır. Romantizm, yaşamın ne olduğuyla ilgilenmez, onun ne olması gerektiğiyle ilgilenir… Romantizm, bu anlamda bir erken modernizmdir." Bu nedenledir ki, erken modernlik eleştirisi olup, dışa ve içe yöneliktir. "Romantik tin, içtenliği tutarlılığa her zaman tercih eder; çelişkilerden, hatta tutarsızlıklardan hiç utanmaz." [(2)] Romantiğin duruşu, tanımlanabilir bir kavram olmayıp, irade ve eyleme dayanır, sürekli oluşum halindedir. Romantiğin duyarlılığı doğa-insan arasındaki gizil sözleşmeye, tutkusu ise dayatılan sisteme ve toplumsal düzene ardı arkası kesilmeyen isyandır. Kim bilir, belki de post-modernizmin panzehiri romantizmdir.

(2) Besim F. Dellaloğlu, Romantik Muamma, Ayrıntı Yayınları, 2010, İstanbul, sf. 10-11.

the imposed system and societal order. Who knows, perhaps the antidote for post-modernism is romanticism.

“Romanticism deems possible the mocking of truth without losing sense of it. Truth is something which can be with, or without. It is both the goal and at the same time, cannot be represented. Romanticism is precisely this consciousness. ‘The obscurity of truth theme’ reminiscent of post-modern discourse, is held in high esteem by romantics. Romanticism, which pursues truth but at the same time realizes its unattainability, is drawn into the walls of the form. That is, it aestheticizes the problem...Romanticism is both an escape and an insistence. It is an escape, because it accepts the impossibility of the absolute. It is an insistence because it endeavors to construct it nevertheless representationally in the aesthetic sphere. According to the harbinger of romanticism, Friedrich Schlegel, “man has an insatiable passion for infinite glorification; and a burning desire to destruct the narrow limits of individuality.” *(3)*

As a distinguished member of a qualified family, the distance travelled by Claire Arkas in her pursuit of becoming an individual and her perspective on life, is worthy of praise. In addition to her devotion to the ‘empathy pact’ regarded as the constitution of the current/conception, Arkas, who at the same time resists the existing system by revolting through her plastic language, while demonstrating at times a ‘symbolist’ and at times an ‘expressionist’ attitude, is a genuine romantic.

And she reifies this empathy at times with canvases reflecting urban sprawl (Zorlu Center), at times on figurative surfaces representing solitude based on a model and a search in this context (Melancholy-Reflections from the Past), and still at times in portrayals of the external fictionalized from behind a sill or a door (Evening Lights from a Window) or in pool-themed fragmented works (Reflections in the Pool).

In the words of Orhan Hançerli, empathy; “is the reflection of self in an external object” or as Özkan Eroğlu describes; “For one to reflect one’s self in an object before them, in a work of art, is feeling as if within that object and in this way, understanding it by embodying it.” According to “Lipps’ “theory” of empathy, the feelings we sense by a work of art (that is, the feelings awakened within us) are not actually reflected by the qualities of that objective work but are the emotions we convey to that work. More precisely, we sense not the work of art, but the self which we incorporate (that is, place) into and integrate with, in that work of art. *(4)*

The artist’s exhibition entitled, “Broken Glass/Heart” at Imoga Art Space from 03-27 November includes her works which refer to the life impasse of the modern individual, produced with different techniques and multiple materials.

Halilhan Dostal

Zeytinli, October 2018

(3) İbid, pp. 18-19.
(4) Özkan Eroğlu, Worringer Soyutlama ve Duyumsama (Bir Okuma Çalışması), Tekhne Publishing, Second Edition, İstanbul, July 2017, pp. 16-18

“Romantizm hakikat duygusunu yitirmeden onunla alay edebilmeyi mümkün kılar. Hakikat onunla da onsuz da olunmaz bir şeydir. O hem hedeftir, hem de temsil edilemez. Romantizm işte tam da bunun bilincidir. Modernlik sonrası söylemi çağrıştıran ‘hakikatin bilinemezliği teması’ romantiklerin baş tacıdır. Hakikatin peşinde olan, ancak onun elde edilemezliğini de fark eden romantizm, biçimin surları içine çekilir. Yani sorunu estetize eder… Romantizm, hem bir kaçış hem bir ısrardır. Kaçıştır, çünkü mutlağın imkansızlığını kabul eder. Israrıdır, çünkü onu en azından temsili olarak estetik alanda inşa etmeye çabalar… Romantizm’in müjdecisi Friedrich Schlegel’e göre, insanda, sonsuza kadar yüceltmek yolunda tatmin edilmemiş bir tutku; bireyselliğin dar sınırlarını parçalamak isteyen ateşli bir hasret vardır.” *(3)*

Nitelikli ailenin seçkin bir üyesi olarak Claire Arkas’ın birey olabilme yolunda kat ettiği mesafe ve yaşama bakışı, övgüye değerdir. Yanı sıra, akımın/anlayışın anayasası olarak kabul gören ‘duyarlılık sözleşmesine’ sadakati yanı sıra mevcut sisteme direnen ve plastik dili aracılığıyla isyan eden Arkas, yapıtlarında biçem olarak kimi zaman ‘simgeci’ kimi zamansa ‘dışavurumcu’ bir tavır sergilese de, gerçek bir romantiktir. Ve bu duyumsamayı, kimi zaman çarpık kentleşmeyi yansıtan tuvallerde (Zorlu Center), kimi zaman modele dayalı yalnızlık ve bağlamında arayışı temsil eden figüratif yüzeylerde (Melankoli-Geçmişten Yansımalar), kimi zamansa bir pervaz ya da kapı ardından kurguladığı dışa yönelik betimlemelerde (Pencereden Gece Işıkları) veya havuz temalı parçalı işlerinde (Havuzda Yansımalar) somutlaştırır.

Duyumsama, Orhan Hançerli’nin deyişiyle; “Ben’in dış nesnede yaşamasıdır” ya da Özkan Eroğlu’nun açılımıyla; “İnsanın kendisini karşısındaki bir nesneye, bir sanat yapıtına yansıtması, kendisini onun içinde hissetmesi ve bu yolla nesneyi kendi içine alarak anlamasıdır”. “Lipps’in “duyumsama” kuramına göre, bir sanat yapıtının bize duyurduğu (y.n. bizde uyandırdığı) duygular, gerçekte o nesnel yapıtın niteliklerinden yansımış değildir, o sanat yapıtına aktardığımız duygularımızdır. Daha açık bir deyişle, biz, bir sanat yapıtını değil, o sanat yapıtının içine koyduğumuz (y.n. yerleştirdiğimiz) ve onunla bütünleştirdiğimiz kendimizi duyarız.” *(4)*

Sanatçının 03-25 Kasım tarihleri arasında Imoga Art Space’de süre gelecek; Cam/Can Kırıkları başlıklı sergisi, modern bireyin yaşam çıkmazına işaret eden, farklı teknik ve çoklu malzemeden oluşan yapıtlarını içeriyor.

Halilhan Dostal

Zeytinli, Ekim 2018.

(3) Age, sf. 18-19.
(4) Özkan Eroğlu, Worringer Soyutlama ve Duyumsama (Bir Okuma Çalışması), Tekhne yayınları, İkinci Baskı, İstanbul, Temmuz 2017, sf. 16-18.

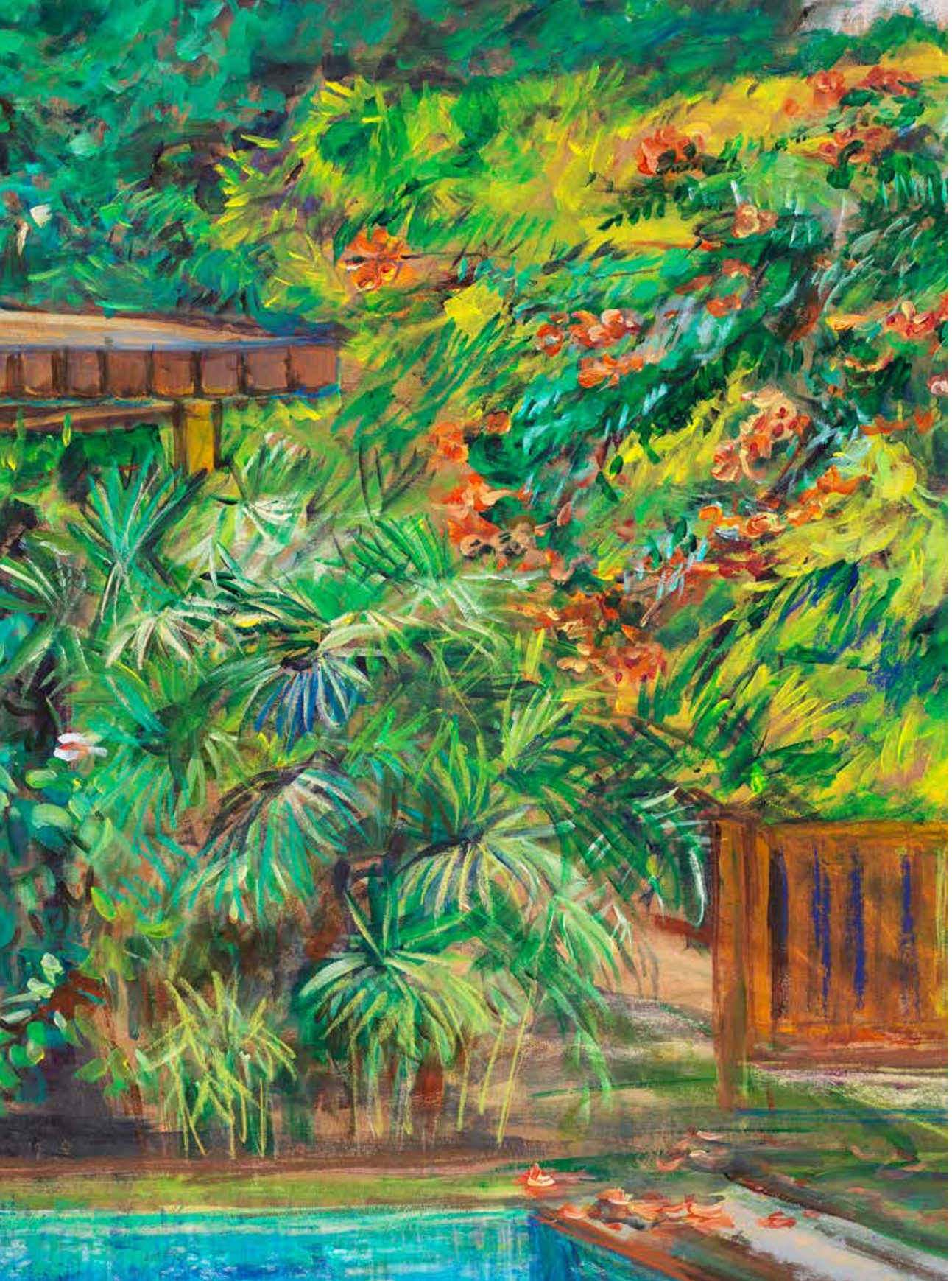

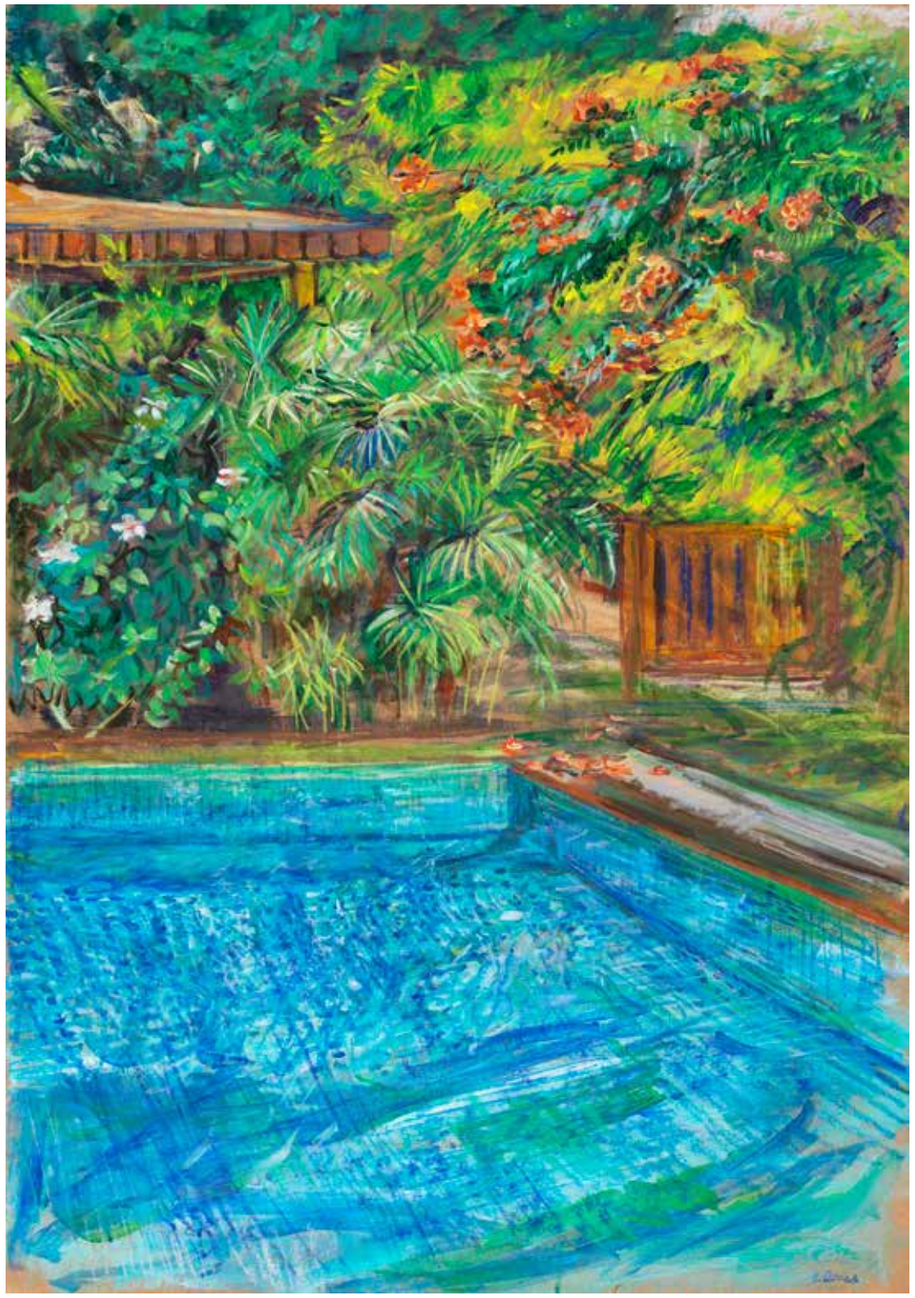

Yaz / Summer,
Kağıt Üzeri Karışık Teknik / Mixed on Paper,
100x70 cm, 2018

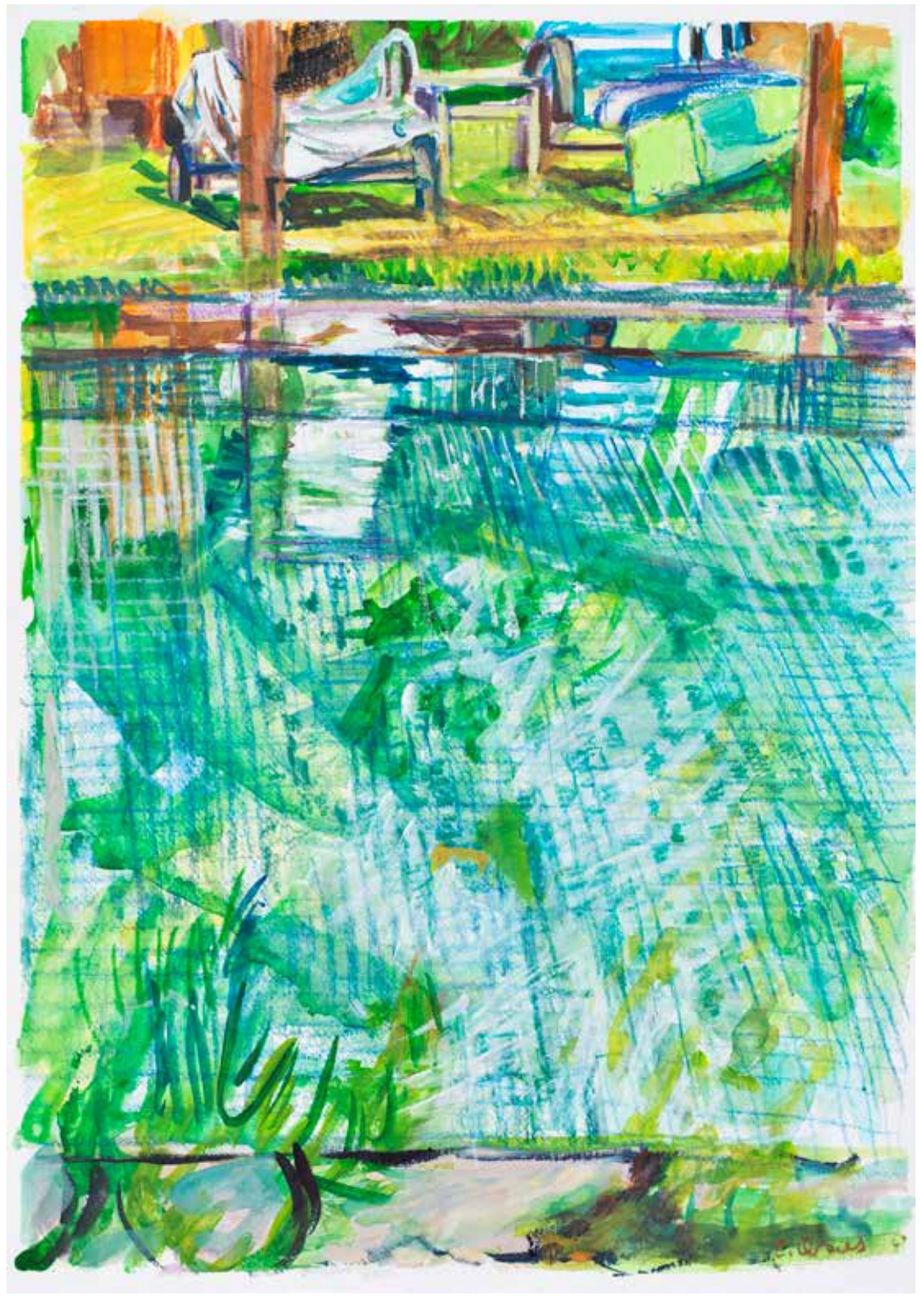

Şezlonglar ve Havuz Yansıması / Chaise Lounges and Pool Reflection,
Kağıt Üzeri Suluboya / Watercolor on Paper,
42x30 cm, 2017

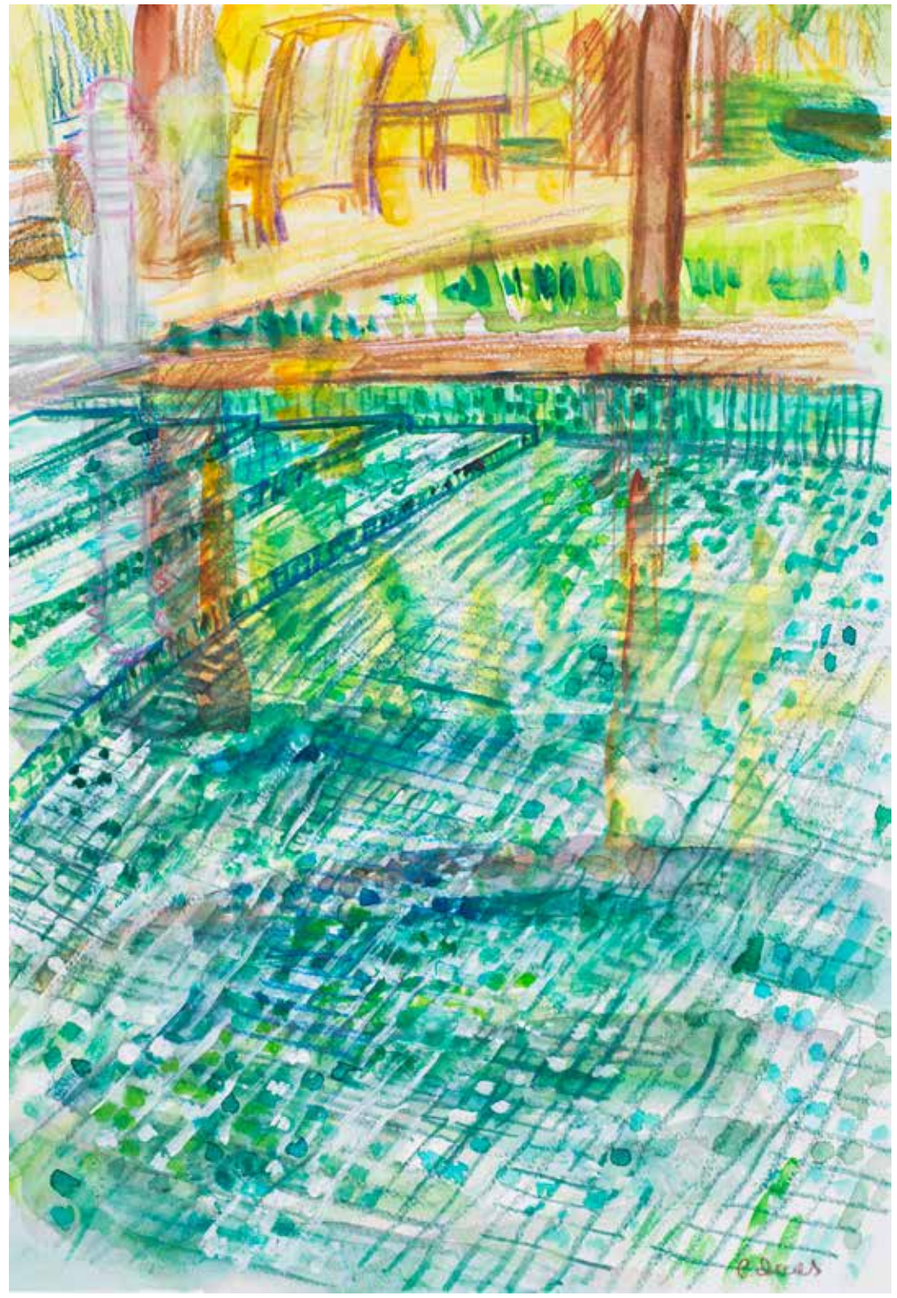

Havuz Merdivenlerinde Yansıma / Reflections Upon Pool Steps,
Kağıt Üzeri Suluboya / Watercolor on Paper,
42x30 cm, 2017

Havuzda Öğleden Sonra Begonvil Yansıması / Late Afternoon Bougainvillea Reflection Upon the Pool,
Tuval Üzeri Yağlıboya / Oil on Canvas,
110x140 cm, 2018

Havuzda Yansımalar / Reflections Upon the Pool,
Tuval Üzeri Yağlıboya / Oil on Canvas,
70x80 cm, 2017

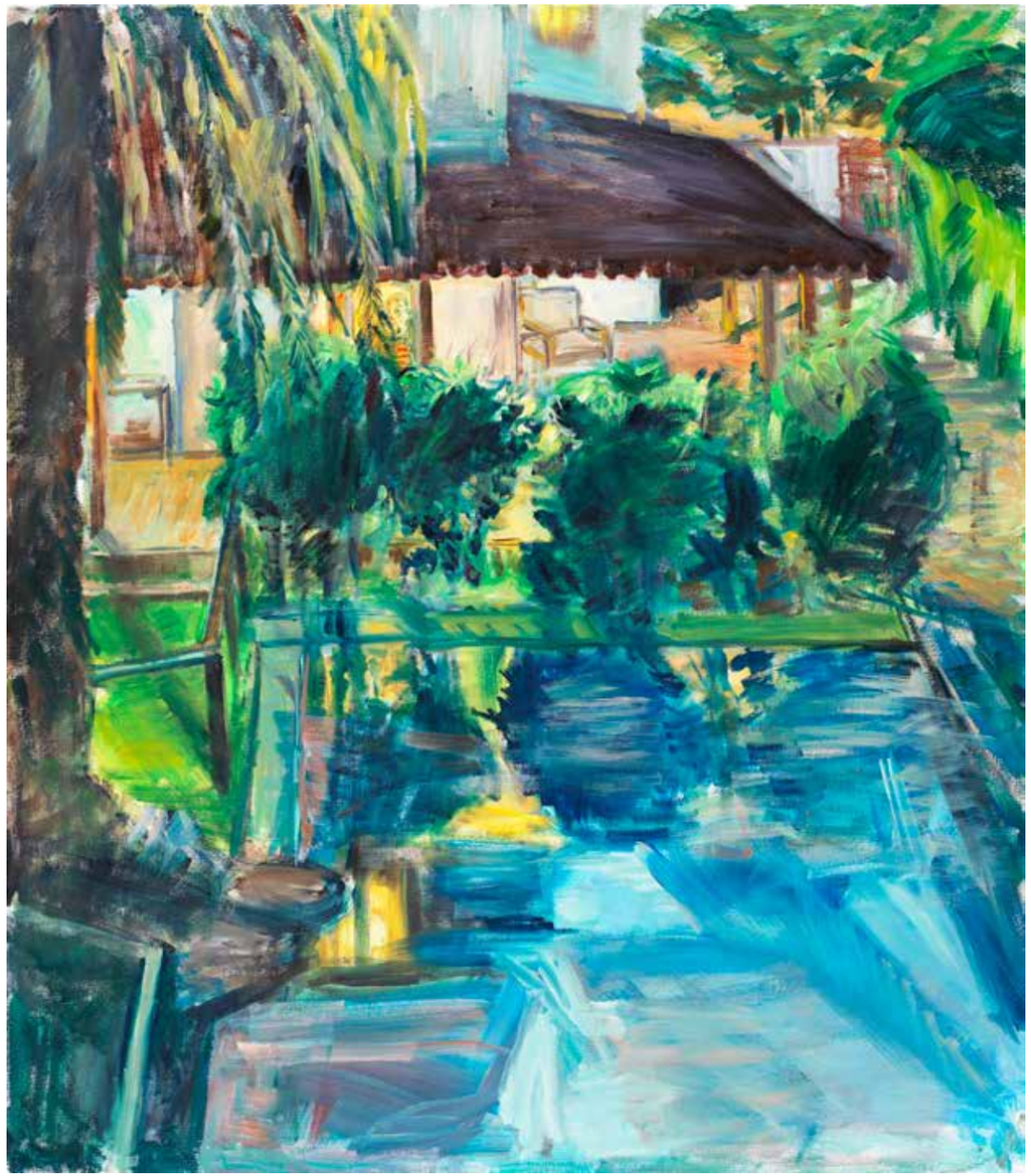

Gece Havuz Yansıması / Night Reflections Upon the Pool,
Tuval Üzeri Yağlıboya / Oil on Canvas,
80x70 cm, 2017

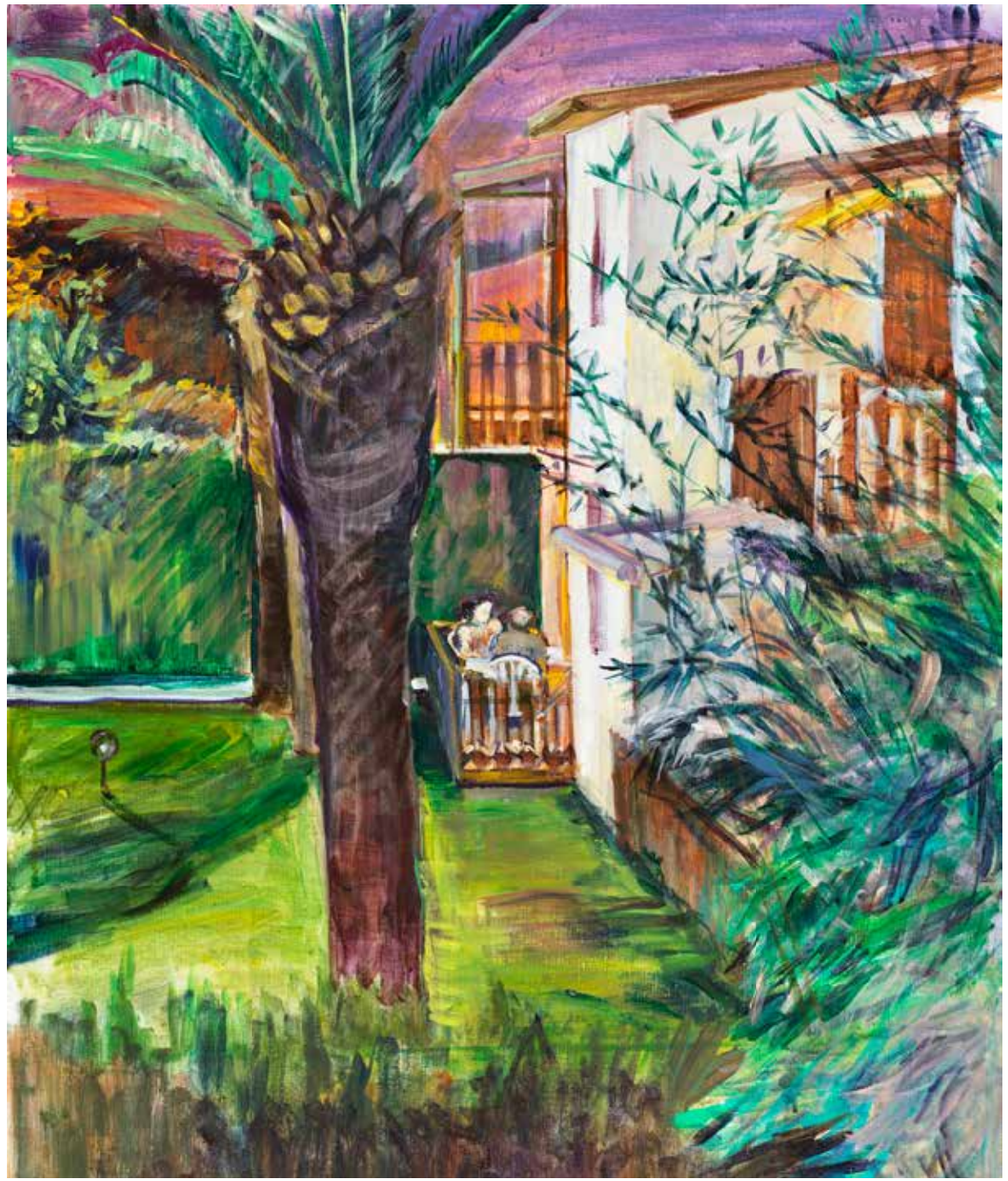

Komşular / Neighbors,
Tuval Üzeri Akrilik / Acrylic on Canvas,
90x70 cm, 2018

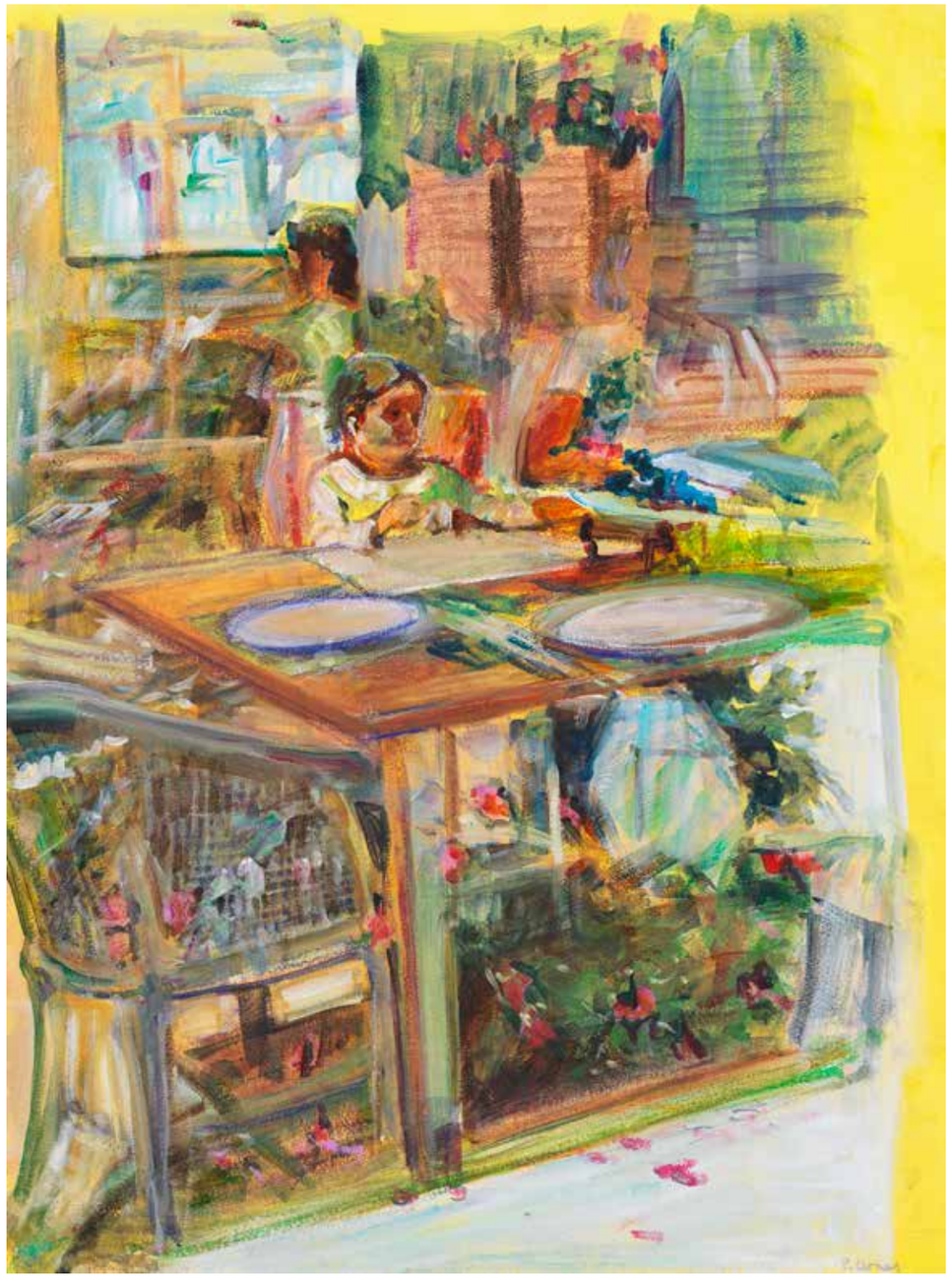

Akşam Üstü Yansıması / Dusk Reflection,
Kağıt Üzeri Karışık Teknik / Mixed on Paper,
77x57 cm, 2018

Akşam Yemeği / Dinner,
Kağıt Üzeri Karışık Teknik / Mixed on Paper,
77x57 cm, 2018

Bahçede Bahar / Spring in the Garden,
Kağıt Üzeri Karışık Teknik / Mixed on Paper
70x100 cm, 2017

Bahar, Sabah Vakti / Spring, Morning Hours,
Kağıt Üzeri Karışık Teknik / Mixed on Paper,
70x90 cm, 2018

Pencereden Gece Işıkları / Evening Lights from the Window,
Tuval Üzeri Akrilik / Acrylic on Canvas,
160x100 cm, 2018

Kar, Akşam Üstü / Snow, Early Evening,
Tuval Üzeri Akrilik / Acrylic on Canvas,
100x80 cm, 2017

Kar, Gündüz Vakti / Snow, Daytime,
Kağıt Üzeri Karışık Teknik / Mixed on Paper,
90x70 cm, 2017

Bebek'ten Boğaz, Öğle Vakti / The Bosphorus from Bebek, Afternoon,
Tuval Üzeri Akrilik / Acrylic on Canvas,
80x100 cm, 2018

Ulus'tan İstanbul / Istanbul from Ulus,
Tuval Üzeri Akrilik / Acrylic on Canvas,
90x90 cm, 2017

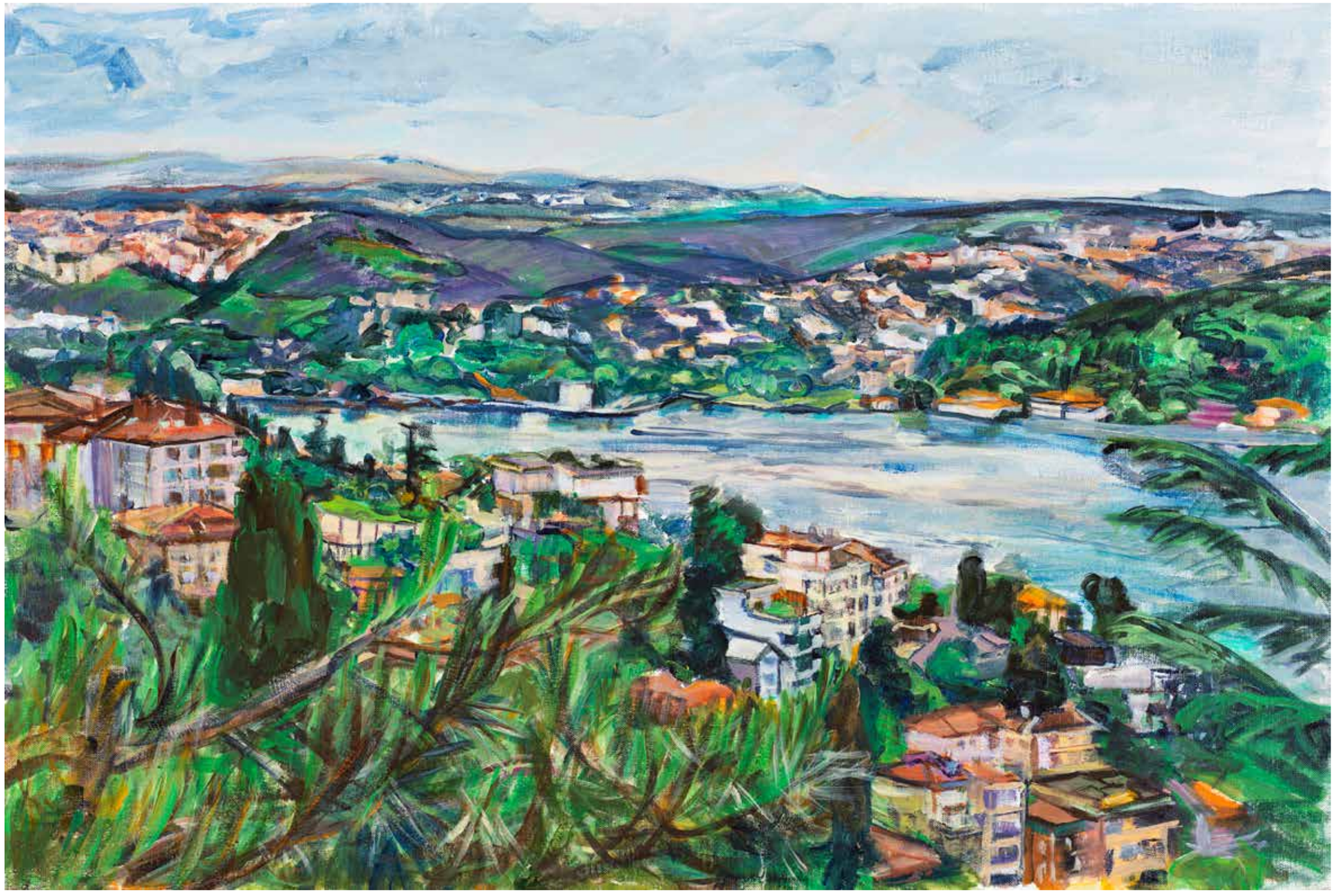

Bebek'ten Boğaz, Sabah Vakti /
The Bosphorus from Bebek, Morning,
Tuval Üzeri Akrilik / Acrylic on Canvas,
50x70 cm, 2018

Göcek "1", Ağustos / August, 2018
Kağıt Üzeri Suluboya / Watercolor on paper,
32x24 cm, 2018

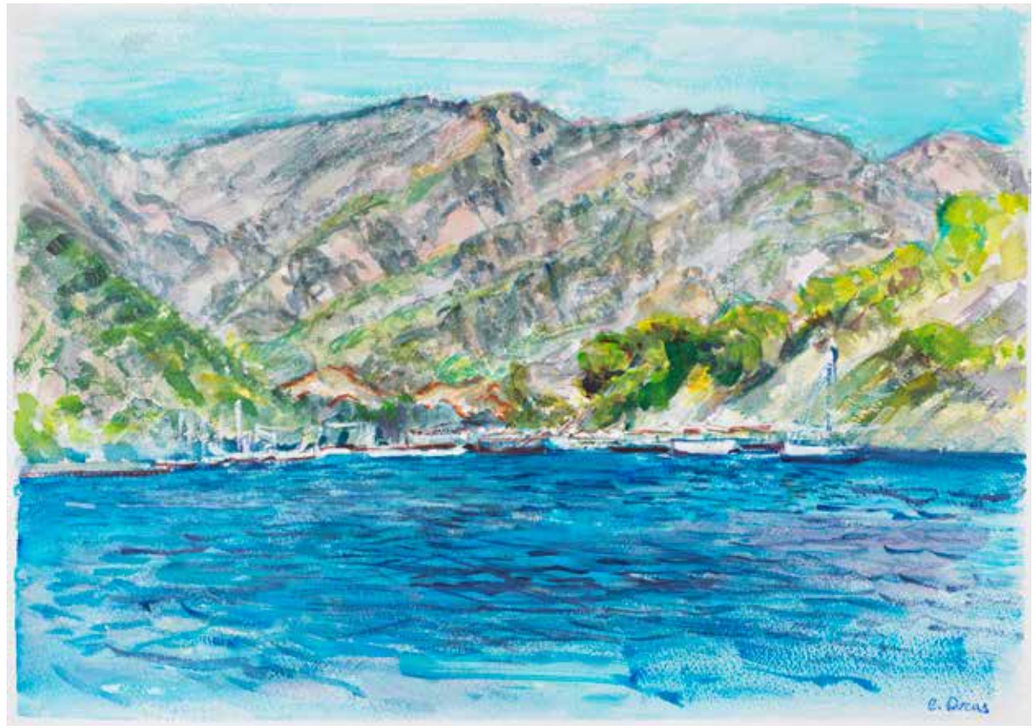

Göcek "2", Ağustos / August, 2018
Kağıt Üzeri Suluboya / Watwrcolor on Paper,
36x51 cm, 2018

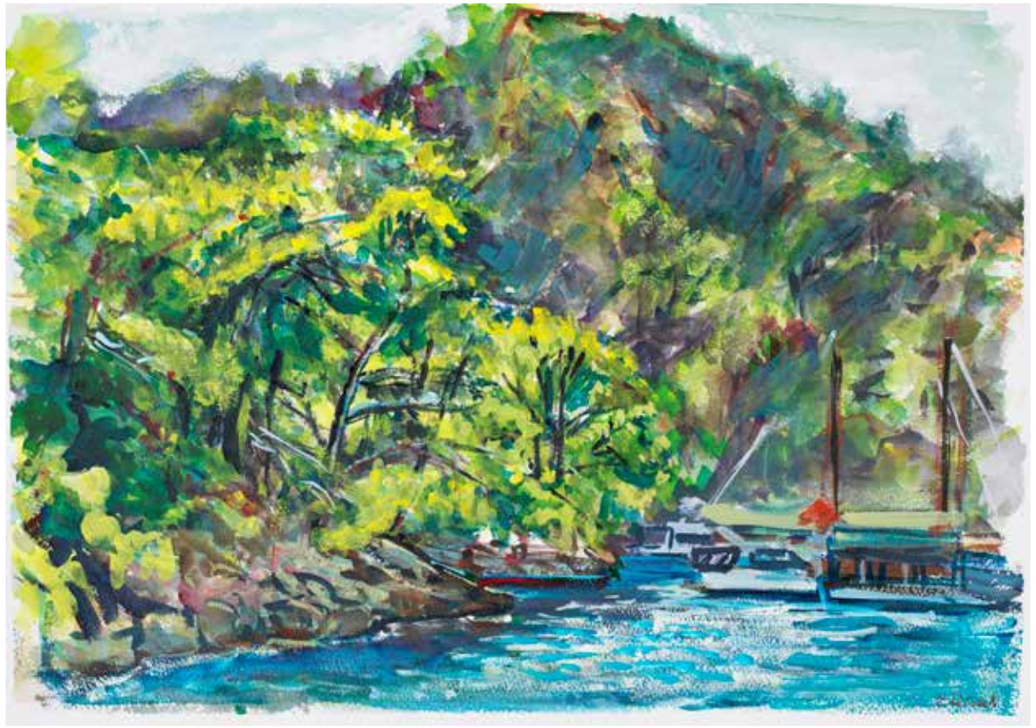

Göcek "3", Ağustos / August, 2018
Kağıt Üzeri Suluboya / Watercolor on Paper,
36x51 cm, 2018

Göcek “4”, Ağustos / August, 2018
Kağıt Üzeri Suluboya / Watercolor on Paper,
36x51 cm, 2018

Göcek “1”, Temmuz / July, 2017
Kağıt Üzeri Suluboya / Watercolor on Paper,
36x51 cm, 2017

Şiir Okuyan Genç Kız / Young Woman Reading Poetry,
Tuval Üzeri Yağlıboya / Oil on Canvas,
130x95 cm, 2018

Melankoli / Melancholy,
Tuval Üzeri Akrilik / Acrylic on Canvas,
70x90 cm, 2018

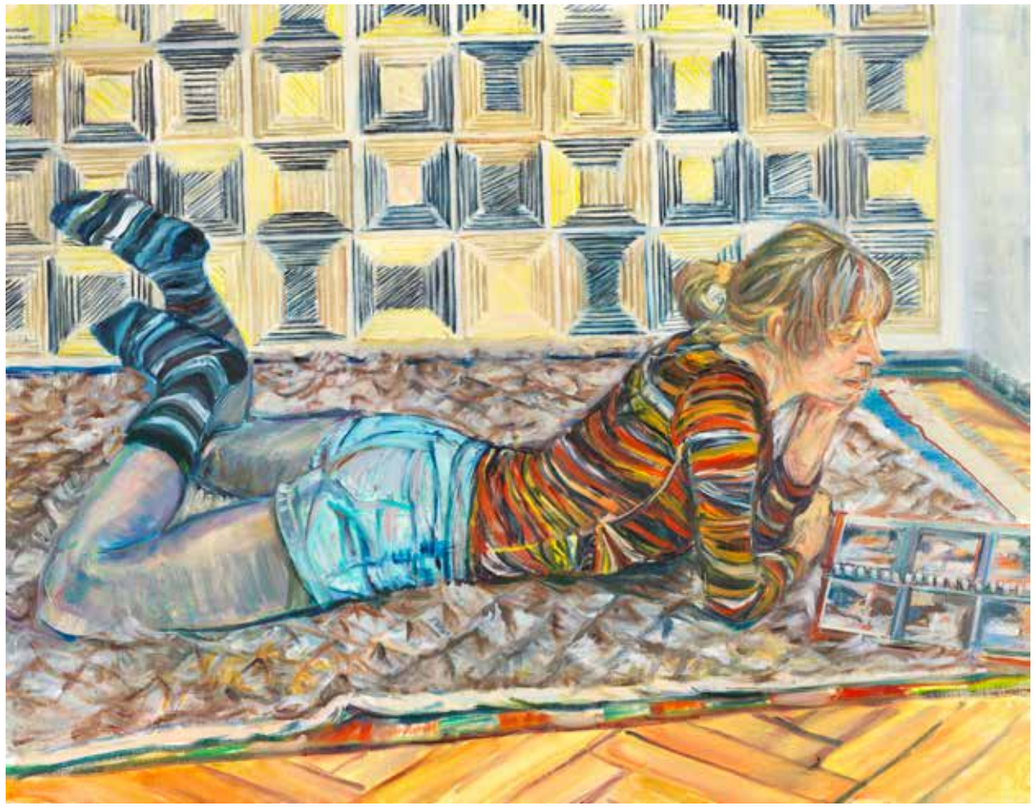

Geçmişten Yansımalar, Hatıra Albümü / Reflections from the Past, Memoir Album,
Tuval Üzeri Yağlıboya / Oil on Canvas,
70x90 cm, 2018

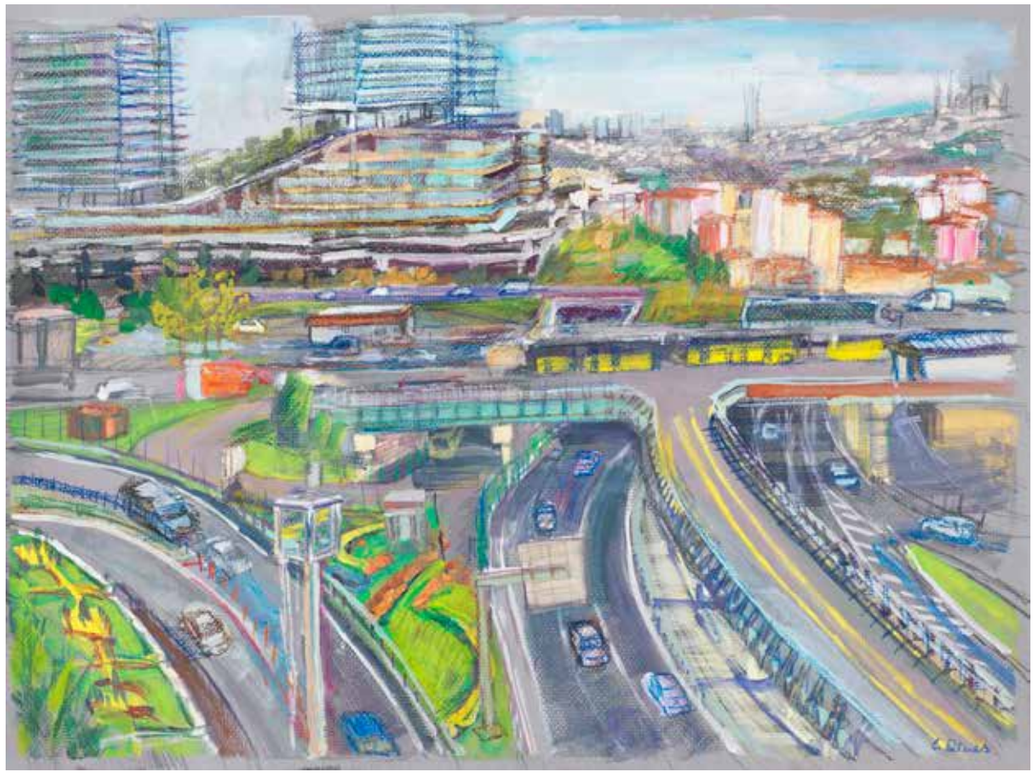

Sol Sayfa / Left Page:
Zorlu Center,
Tuval Üzeri Akrilik / Acrylic on Canvas,
100x80 cm, 2018

Pazar Günü, Zincirlikuyu / Sunday, Zincirlikuyu,
Kağıt Üzeri Karışık Teknik / Mixed on Paper,
45x60 cm, 2018

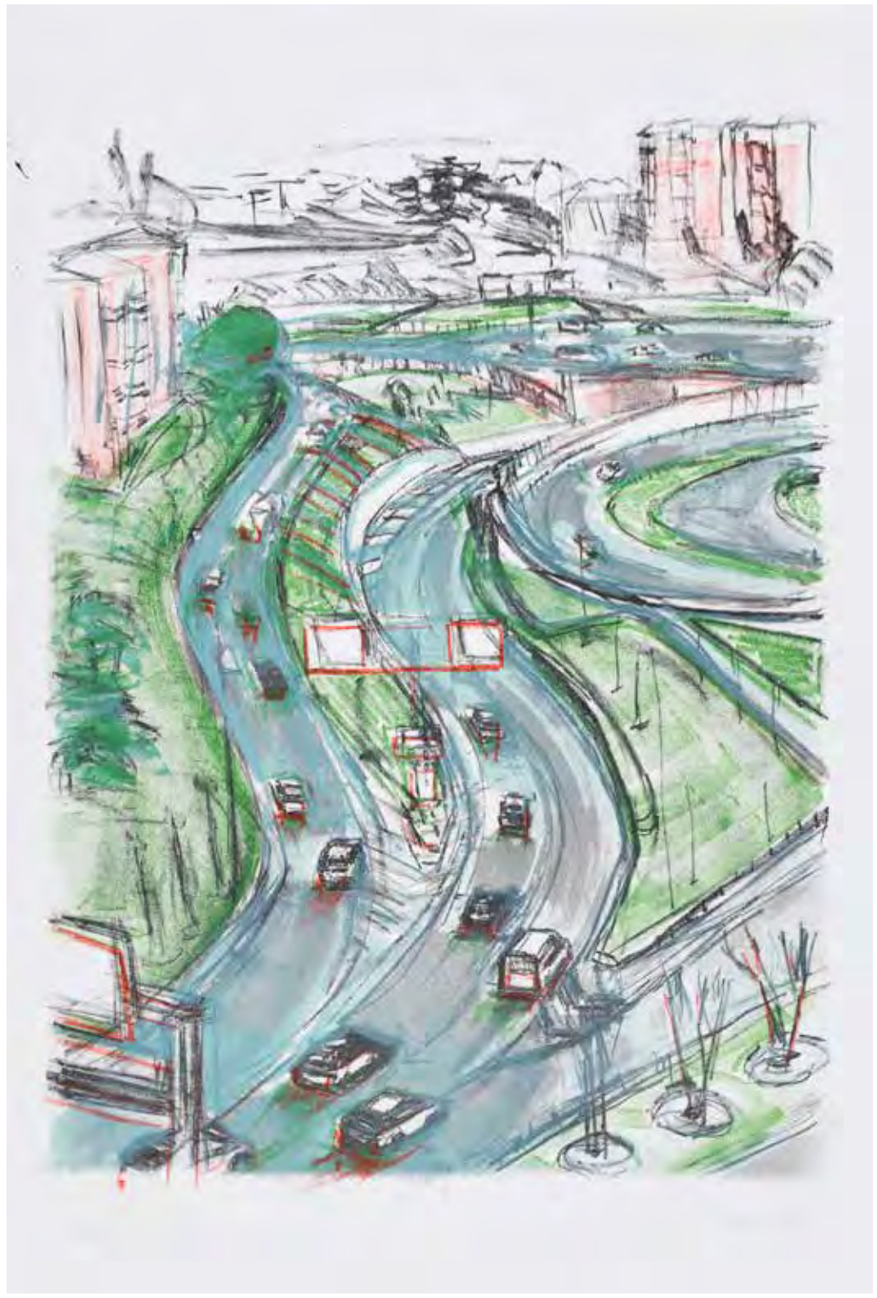

Trafikte Arabalar / Cars in Traffic,
Litografi (5 renkli) / Lithography (5-color),
62x42 cm, 2018

Zincirlikuyu,
Kağıt Üzeri Füzen / Fusain on Paper,
45x60 cm, 2018

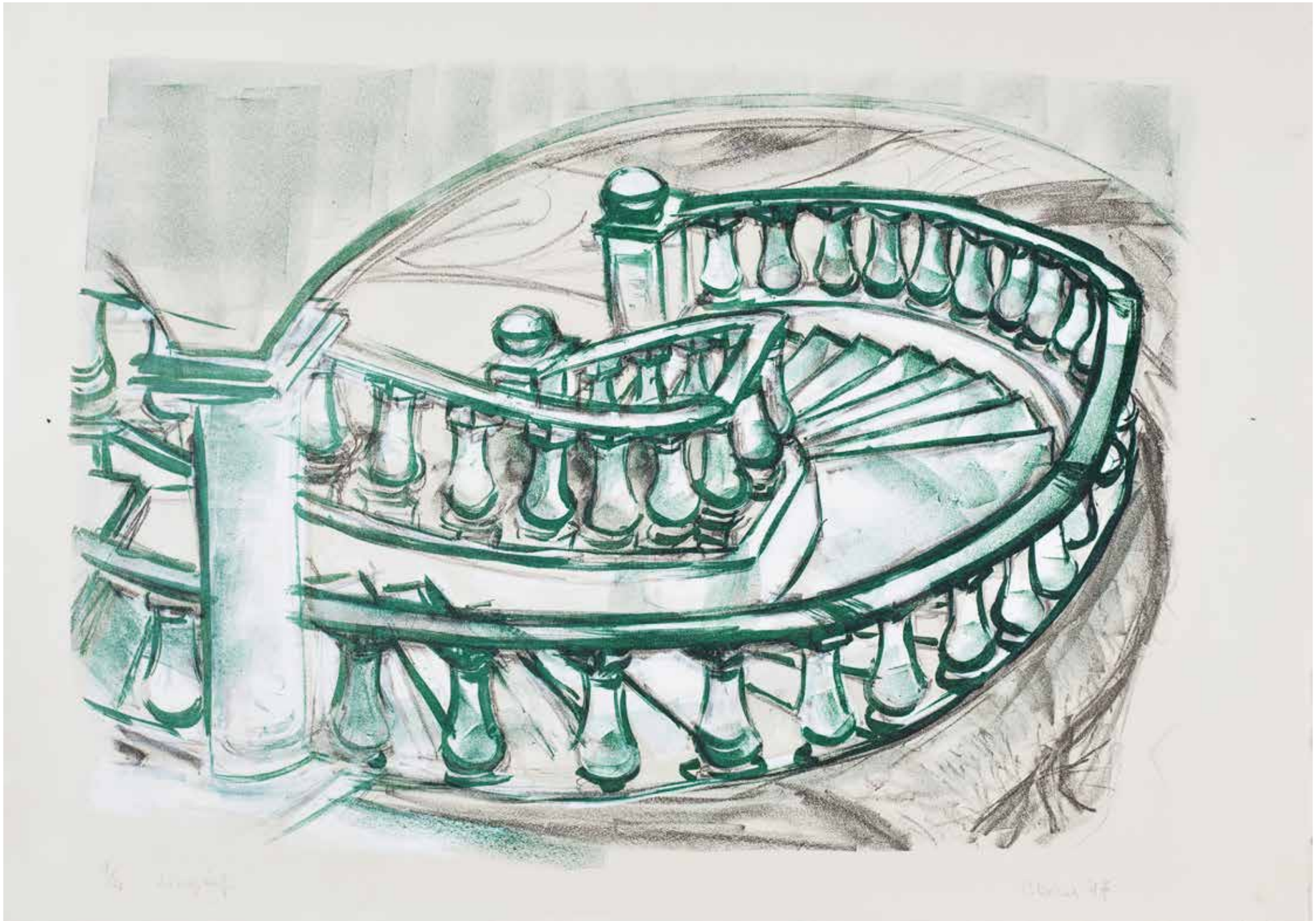

Merdivenler / Stairs,
Litografi (3 renkli) / Lithography, (3-color),
43x61 cm, 2017

1978 yılında İzmir'de doğdu.

1997-1999 yılları arasında İsviçre Sierre'deki "Ecole Cantonale d' Arts du Valais"in hazırlık kısmını tamamladı.

2000-2003 yılları arasında Paris'te, "Ecole Nationale Superieure des Beaux-Arts"da eğitimini sürdürdü. Resim,gravür ve taşbaskı üzerine yoğunlaştı. Biri yurt dışında, dördü İzmir'de, dördü İstanbul'da ve biri Ankara'da olmak üzere toplam 10 sergi açtı.

2004 Sakız Adası Resim Müzesi, Yunanistan. 2007 Begüm Sanat Galerisi Kişisle Sergi, İzmir. 2008 Artium Sanat Evi Kişisel Sergi, İstanbul. 2009 Ekavart Gallery 'Kırılgan Yansımalar' Kişisel Sergi, İzmir. 2009 Adnan Franko Sanat Galerisi 'Kırılgan Yansımalar' Kişisel Sergi, İzmir. 2012 Ekavart Gallery 'Yaşam Arşivi' Kişisel Sergi, İstanbul. 2013 Art Shop Sanat Galerisi, Kişisel Sergi, Alaçatı. 2014 Bilkent Üniversitesi Kütüphane Sanat Galerisi Kişisel Sergi, Ankara. 2016 Art Shop Sanat GalerisiKişisel Sergi, İzmir. 2017 Art Shop Sanat Galerisi 'Yüzleşme' Kişisel Sergi, İstanbul.

Claire Arkas was born in Izmir in 1978.

She completed preparatory training from 1997-1999 at the "Ecole Cantonale d'Arts du Valais" in Sierre, Switzerland.

She continued her education from 2000-2003 in Paris at the "Ecole Nationale Superieure des Beaux-Arts", focusing on painting, etching and lithography. She has had 10 exhibitions, of them, one abroad, four in Izmir, four in Istanbul and one in Ankara.

2004 Chios Painting Museum, Greece. 2007 Begüm Art Gallery Personal Exhibition, İzmir. 2008 Artium

Art House Personal Exhibition, İstanbul. 2009 Ekavart Gallery 'Fragile Reflections' Personal Exhibition, İzmir. 2009 Adnan Franko Art Gallery 'Fragile Reflections" Personal Exhibition, İzmir. 2012 Ekavart Gallery 'Life Archivei' Personal Exhibition, İstanbul. 2013 Art Shop Art Gallery Personal Exhibition, Alaçatı. 2014 Bilkent University Library Art Gallery Personal Exhibition, Ankara. 2016 Art Shop Art Gallery Personal Exhibition, İzmir. 2017 Art Shop Art Gallery "Confrontation" Personal Exhibition, İstanbul.